

Baronian Xippas

Persbericht

**Charles-Henry
Sommelette**
Off Road

33 Rue de la Concorde

11.06-17.07.2021

Opening
Donderdag 10.06.2021
18 - 21 u

Charles-Henry Sommelette

Off Road

Albert Baronian en Renos Xippas stellen met trots *Off Road*, de eerste solotentoonstelling voor van de Belgische kunstenaar Charles-Henry Sommelette (geboren in 1984 in Luik) in Brussel. Voor deze gelegenheid komt Sommelette met een nieuwe reeks zwart-wit landschappen in houtskool en potloodstift op papier en op canvas.

“ L'intimé et le silence : voilà ce qui me saisit ”
Charles-Henry Sommelette, 2018

Charles-Henry Sommelette, die in 2017 de Prix du Luxembourg kreeg uitgereikt, woont en werkt in Barvaux in de schaduw van een tuin die hij regelmatig in zijn werk laat terugkomen. De ene keer verschijnen er in dichte, roetzwarte houtskooltrekken grootse en verstilde landschappen op het witte blad waar je je blik niet vanaf kunt houden. De andere keer zie je kleine olieverfschilderijen waarop het groen overheerst en waar op hun beurt, zachtjes en zonder aandringen, je oog naartoe wordt getrokken. In beide gevallen is het zijn techniek die in het oog springt. Het gaat telkens om samenhangende delen die in ons blikveld komen, een bestudeerde en nauwkeurige cadrage die doet denken aan de fotografie.

Maar zodra je je in de composities verdiept, komt de wereld tot stilstand. De tijd stopt en het object begint te zweven, het zweeft door de lucht, zoals de wind in hoge bomen. Afwezigheid is een holle aanwezigheid die het oog aftast. De vertrouwde landschappen met hun ondefinieerbare sfeer lijken van mensen verstoken, maar er hangt een vreemde trilling in de lucht. Hier zinkt onze blik weg in de grijsovergangen die zich over het blad uitstrekken, daar wordt hij opgenomen door de groentinten op het doek die met het licht spelen. Onze waarneming wordt door een fluisterzacht bootje meegevoerd naar andere tuinen: tuinen in ons binnenste, tuinen van vroeger.

Het is een zwevende waarneming die onze blik als landschap construeert, aan de hand van bewegende beelden die binnen in ons zijn afgezet. Zoals filosoof Alain Roger benadrukt in zijn *Court Traité du paysage* (Gallimard, 1997), bestaat hetgeen dat wij als landschap beschouwen uit eerder geziene beelden van landschappen waardoor we het als dusdanig interpreteren. Het visuele repertorium van de beelden die we hebben opgeslagen, heeft onze waarneming gevormd en alleen door die filter begrijpen we de omringende wereld.

Dit geldt in de eerste plaats voor landschappen, een facet van de wereld dat in de kunstgeschiedenis tot archetypisch genre werd gebombardeerd. Door een van de meest gebruikte thema's van de schilderkunst onder handen te nemen, slaagt Sommelette erin om het te vernieuwen. Hij licht uit, in een magisch realisme dat het zijne is, dat het een hartverwarmende melancholie uitstraalt.

Elke tuin is op een of andere wijze een ontwerp van een wereld. Tuinen zijn al zo vaak aan bod gekomen, maar die van Charles-Henry Sommelette geven ons toegang tot een stille plantenwereld, verward en verwarrend, een onwerkelijke wereld in de marge van de werkelijkheid. Tevens, een verontrustende wereld, in de gedaante van verstilde rust. We weten dat de dood in onze maatschappij regelmatig de bedrieglijke gedaante van het leven aanneemt. Hetzelfde geldt voor onze tuinen. Ze worden gesnoeid, omheind, verfraaid, onderhouden en gemaaid. Ze bieden een vredige, harmonieuze aanblik, niet meer dan een zoete illusie, als we tenminste de geplande, woeste kap van de natuur in het achterhoofd houden waarvan ze het resultaat zijn.

Toeschouwer, let op voor de zoetheid der dingen.

Tekst van François de Coninck, 2018

--

Charles-Henry Sommelette (geboren in 1984, Luik) leeft en werkt in Barvaux-sur-Ourthe (BE). Hij studeerde af in plastische, visuele en ruimtelijke kunst aan de École Supérieure des Arts de la Ville de Liège en behaalde zijn Master in visuele kunsten aan de Académie Royale des Beaux-Arts de Liège. Recente solo tentoonstellingen zijn *Prix découverte 2020*, Centre d'Art de Rouge Cloître, Auderghem (2021), *Tracés de l'absence*, Espace 251 Nord, Luik (2016), *Espace jeune artiste*, Musée d'Art Moderne et d'Art Contemporain (MAMAC), Luik (2010). Recente groepstentoonstellingen zijn onder meer *En Piste !*, La Boverie, Luik (2019), *Jardins des contes*, L'Orangerie, espace d'art contemporain, Bastogne (2018), *Prix Jeune Création*, Beaux-Arts de Paris, Parijs (2018) and *Paysage de Belgique*, Museum van Elsene, Brussel (2015).